Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1339/2002

af 22. juli 2002

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indien

(EFT L 196 af 25.7.2002, s. 11)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 236/2004 af 10. februar 2004	L 40	17	12.2.2004
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 492/2004 af 8. marts 2004	L 80	6	18.3.2004
►**M3**	Rådets forordning (EF) nr. 123/2006 af 23. januar 2006	L 22	5	26.1.2006

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1339/2002

af 22. juli 2002

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 9,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. MIDLERTIDIGE FORANSTALTNINGER

(1) Ved forordning (EF) nr. 575/2002 ([2]) (»den midlertidige forordning«) indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«) og Indien. Kommissionen indførte også ved forordning (EF) nr. 573/2002 ([3]) (»den midlertidige antisubsidieforordning«) en midlertidig udligningstold på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Indien.

B. EFTERFØLGENDE PROCEDURE

(2) Efter meddelelsen om de væsentlige kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for afgørelsen om at indføre midlertidige antidumpingforanstaltninger, indgav en række interesserede parter skriftlige bemærkninger. Alle interesserede parter, der anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt af Kommissionen.

(3) Kommissionen fortsatte med at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på at træffe endelige afgørelser.

(4) Alle parter blev underrettet om de væsentlige kendsgerninger og overvejelser, der lå til grund for, at det påtænktes at anbefale, at der indføres en endelig antidumpingtold, og at der sker en endelig opkrævning af de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told. De fik også en frist til at gøre indsigelse efter denne meddelelse.

(5) Der blev taget hensyn til de mundtlige og skriftlige bemærkninger fra parterne.

(6) Efter en gennemgang af de foreløbige undersøgelsesresultater på grundlag af oplysninger, der er indhentet siden da, konkluderes det, at de vigtigste undersøgelsesresultater i den midlertidige forordning kan bekræftes.

C. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den af undersøgelsen omfattede vare

(7) Efter offentliggørelsen af den midlertidige forordning hævdede en række interesserede parter, at definitionen af den pågældende vare var ukorrekt. De fremførte, at den tekniske og den rensede kvalitet af sulfanilsyre var væsentligt forskellige med hensyn til

([1]) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2238/2000 (EFT L 257 af 11.10.2000, s. 2).
([2]) EFT L 87 af 4.4.2002, s. 28.
([3]) EFT L 87 af 4.4.2002, s. 5.

▼B

renhed og havde forskellige egenskaber og anvendelser. Det hævdedes, at de to sulfanilsyrekvaliteter ikke kunne betragtes som en homogen vare og derfor burde have været behandlet som særskilte varer i forbindelse med undersøgelsen. Til støtte for denne påstand blev det fremført, at der ikke var tilstrækkelig indbyrdes udskiftelighed mellem de to sulfanilsyrekvaliteter. Det var almindeligt anerkendt, at den rensede kvalitet kunne benyttes i alle anvendelser, men det samme kunne ikke siges om den tekniske sulfanilsyrekvalitet på grund af dens indhold af urenheder, især anilinrester. På grund af disse urenheder var den tekniske syrekvalitet uanvendelig til fremstilling af optiske blegemidler og farvestoffer til levnedsmidler.

(8) Der henvises til, at den rensede sulfanilsyrekvalitet er resultatet af en rensning af den tekniske sulfanilsyrekvalitet, hvor der fjernes visse urenheder. Denne rensning ændrer ikke forbindelsens molekylegenskaber eller den måde, forbindelsen reagerer på med andre kemiske stoffer. Derfor har den tekniske og den rensede kvalitet de samme grundlæggende kemiske egenskaber. Det forhold, at den indbyrdes udskiftelighed kun kan foregå i en retning ved visse anvendelser på grund af problemer med urenheder, anses derfor ikke for at være en tilstrækkelig begrundelse for, at der for den rensede og den tekniske kvalitet bør foretages to særskilte undersøgelser. Ganske vist giver rensningsprocessen visse ekstra omkostninger for produktionsprocessen, men disse omkostninger blev der taget hensyn til, da der for at kunne beregne prisunderbuddet og skadestærsklen blev foretaget en fair sammenligning mellem de forskellige kvaliteter, som produceres af erhvervsgrenen i Fællesskabet, og dem, som importeres af de pågældende lande.

(9) Følgelig blev bemærkningerne fra de interesserede parter til definitionen af den pågældende vare ikke anset for at give tilstrækkeligt grundlag for at ændre resultaterne fra den foreløbige undersøgelse for dette spørgsmåls vedkommende. Det konkluderes derfor endeligt, at begge sulfanilsyrekvaliteter bør behandles som samme vare i forbindelse med denne procedure.

2. **Samme vare**

(10) Kommissionen har ikke modtaget nogen nye oplysninger, der kunne få den til at ændre de foreløbige konklusioner om, at sulfanilsyre, der fremstilles og sælges af EF-producenter, og sulfanilsyre, der fremstilles i de pågældende lande og eksporteres til Fællesskabet, er en og samme vare.

(11) De foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende samme vare i betragtning 12 i den midlertidige forordning bekræftes derfor.

D. **DUMPING**

1. **Indien**

1.1. *Normal værdi*

(12) Den indiske eksporterende producent anfægtede den metode, der var blevet benyttet ved fastsættelsen af den fortjenstmargen, der blev anvendt ved beregningen af den normale værdi som beskrevet i betragtning 18 i den midlertidige forordning. Den pågældende hævdede, at der skulle tages hensyn til lagerbeholdningerne primo og ultimo for den samme vare ved denne fastsættelse.

(13) Dette blev afvist, fordi selskabet kun foreslog, at der skulle tages hensyn til lagerbeholdningerne primo og ultimo ved fastsættelsen af fortjenstmargenen og ikke ved fastsættelsen af de produktionsomkostninger, der blev benyttet ved beregningen af den beregnede normale værdi. Det kan således ikke accepteres, at der benyttes to forskellige produktionsomkostninger til samme formål. Desuden var de produktionsomkostninger, der blev benyttet ved beregningen af den normale værdi i den midlertidige

▼B

forordning, dem, der var opstået i undersøgelsesperioden, og de blev anset for mere egnede, eftersom de ikke var påvirket af en ad hoc-værdifastsættelse af lagerbeholdninger.

1.2. *Eksportpris*

(14) Det samme selskab hævdede, at for salg, der var foregået gennem dets forretningsmæssigt forbundne importør, burde eksportprisen beregnes ved at benytte den faktiske fortjenstmargen for dets forretningsmæssigt forbundne importør. Dette kunne ikke godtages, eftersom den fortjenstmargen, der er opnået af den forretningsmæssigt forbundne importør, er baseret på overførselspriser mellem forretningsmæssigt forbundne parter (det pågældende selskab og dets forretningsmæssigt forbundne importør), og derfor kan disse priser ikke betragtes som værende realistiske, jf. artikel 2, stk. 9, i forordning (EF) nr. 384/96 (»grundforordningen«).

(15) På grundlag af ovenstående bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 19 til 21 i den midlertidige forordning.

1.3. *Sammenligning*

(16) Der blev ikke modtaget bemærkninger hertil. Undersøgelsesresultaterne i betragtning 22 til 26 i den midlertidige forordning bekræftes derfor.

1.4. *Dumpingmargen*

(17) Da der ikke er indkommet bemærkninger, der kunne begrunde en ændring af undersøgelsesresultaterne vedrørende dumping som anført i den midlertidige forordning, bekræftes den dumpingmargen på 24,6 %, der er fastsat i betragtning 29 i den midlertidige forordning.

2. **Folkerepublikken Kina**

2.1. *Normal værdi*

(18) Da der ikke er fremkommet nye oplysninger hertil, bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 30 til 35 i den midlertidige forordning.

2.2. *Eksportpris*

(19) Da der ikke er fremkommet nye oplysninger hertil, bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 36 til 39 i den midlertidige forordning.

2.3. *Sammenligning*

(20) Da der ikke er fremkommet nye oplysninger hertil, bekræftes undersøgelsesresultaterne i betragtning 40 i den midlertidige forordning.

2.4. *Dumpingmargen*

(21) Den dumpingmargen på 21,0 %, der er fastsat i betragtning 41 og 42 i den midlertidige forordning, bekræftes.

E. **ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET**

(22) Efter offentliggørelsen af den midlertidige forordning satte en række interesserede parter spørgsmålstegn ved definitionen af EF-erhvervsgrenen og dennes status i henhold til artikel 5, stk. 4, i grundforordningen. Det blev blandt andet antydet, at den klagende producent, Sorochimie Chime Fine, ikke havde støtte fra den anden EF-producent, Quimigal SA, da den indgav sin klage.

(23) Der mindes om, at Quimigal ikke var part i den oprindelige klage, men at selskabet støttede proceduren på det indledende

▼B

trin og samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen. Som svar på indvendingerne fra nogle af de interesserede parter gentog selskabet også under undersøgelsesforløbet, at det støttede proceduren. Da der således ikke er bragt nye elementer til Kommissionens kendskab, som kunne føre til, at den ændrer de tidligere undersøgelsesresultater, bekræftes de midlertidige undersøgelsesresultater vedrørende definitionen af EF-erhvervsgrenen og dens status som beskrevet i betragtning 44 i den midlertidige forordning.

F. **SKADE**

1. **Indledende bemærkninger**

(24) Mange af de interesserede parter satte spørgsmålstegn ved, hvordan Kommissionen var nået frem til tallene for importen af sulfanilsyre til Fællesskabet samt for forbrug og markedsandele i Fællesskabet. De hævdede, at de ikke var blevet tilstrækkeligt underrettet om Kommissionens undersøgelsesresultater vedrørende importen, målt i både i volumen og i værdi, og at de derfor havde haft svært ved at forsvare sig. Det blev bemærket, at nogle af disse oplysninger også manglede i de offentlige udgaver af klagen, hvilket betød, at klagen ikke overholdt de krav, der er anført i artikel 5, stk. 2, i grundforordningen.

(25) Det skal bemærkes, at oplysninger, som er afgivet af parterne på et fortroligt grundlag i forbindelse med en undersøgelse ifølge artikel 19, stk. 1, i grundforordningen skal behandles fortroligt af undersøgelsesmyndigheden, så længe det er berettiget at behandle de pågældende oplysninger som fortrolige. Der henvises til, at sulfanilsyre fremstilles af et relativt lille antal producenter rundt om i verden. Derfor var det af fortrolighedshensyn ikke muligt at give nøjagtige oplysninger om importen af varen til Fællesskabet, især for de lande, hvor der kun er en eksporterende producent. Der blev derfor af hensyn til underretningen stillet indekserede tal og nærmere forklaringer til rådighed for de interesserede parter.

(26) Da ingen af de interesserede parter, som havde rejst problemet med utilstrækkelig underretning, var i stand til at påvise, at de med de oplysninger, de havde fået stillet til rådighed i form af sammendrag, ikke havde været i stand til at forsvare sig, måtte deres argumenter tilbagevises.

2. **Den pågældende import**

(27) En af de interesserede parter antydede, at tallet for stigningen i importen, der var anført i den midlertidige forordning, var misvisende. Det blev hævdet, at eftersom en del af de andre producenter havde trukket sig fra markedet, var brugerne i Fællesskabet nødt til at købe sulfanilsyre på verdensmarkedet, hvilket førte til en voldsom stigning i importmængden. Denne påstand måtte afvises af en række årsager. Først og fremmest var der ikke indkommet andre beviser for importniveauet, som kunne give anledning til, at de undersøgelsesresultater, som Kommissionen var kommet frem til under den foreløbige undersøgelse, skulle ændres på dette punkt. Af betragtning 127 i den midlertidige forordning fremgik det også, at importen forventedes fortsat at ville dække en betydelig del af efterspørgslen i Fællesskabet, men det blev samtidig bemærket, at hvis EF-erhvervsgrenen ikke havde været udsat for de skadelige virkninger af dumpingimporten, ville den have været i stand til at gennemføre visse investeringsplaner og dermed dække en betydelig del af efterspørgslen i Fællesskabet. I lyset af ovenstående bekræftes de midlertidige undersøgelsesresultater vedrørende importen til Fællesskabet fra de pågældende lande og deres prisunderbud som anført i betragtning 47 til 54 i den midlertidige forordning.

▼B

3. EF-erhvervsgrenens situation

(28) I overensstemmelse med artikel 3, stk. 5, i grundforordningen omfattede undersøgelsen af dumpingimportens virkninger på EF-erhvervsgrenen en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på dens situation.

(29) Efter meddelelsen om de foreløbige undersøgelsesresultater satte en række af de interesserede parter spørgsmålstegn ved den måde, hvorpå Kommissionen var nået frem til sin foreløbige afgørelse vedrørende skade, eftersom nogle af indikatorerne viste en positiv udvikling. Det blev blandt andet antydet, at stigningen i EF-erhvervsgrenens produktion, salg og kapacitetsudnyttelse i undersøgelsesperioden (1. januar 1997 til 30. juni 2001) viste, at den ikke havde lidt skade. En af de interesserede parter hævdede også, at Kommissionen ikke havde foretaget en ordentlig vurdering af lønomkostningerne som krævet i artikel 3, stk. 5, i grundforordningen.

(30) Der mindes om, at ifølge artikel 3, stk. 5, i grundforordningen er ingen af de økonomiske faktorer eller forhold, der er anført i denne artikel, nødvendigvis udslagsgivende for afgørelsen vedrørende skade. Det er faktisk således, at nogle af indikatorerne vedrørende mængder fremstillet og solgt af EF-erhvervsgrenen viste en positiv udvikling. Dette må ses i lyset af den kendsgerning, at forbruget i Fællesskabet af sulfanilsyre steg med omkring 13 % i undersøgelsesperioden, og at der har været en nedgang i antallet af leverandører på markedet som følge af, at nogle af producenterne i Fællesskabet lukkede.

(31) Endnu vigtigere er det, at EF-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade i form af prisfald og pristryk. Blandt andet faldt den gennemsnitlige salgspris stærkt mellem 1997 og 1998, da der helt klart var et pres fra den stigende importmængde på markedet. Selv om EF-erhvervsgrenen efterfølgende var i stand til at øge sin gennemsnitlige salgspris, efterhånden som efterspørgslen på markedet i Fællesskabet også steg, lykkedes det den ikke at nå et niveau, så den kunne få dækket produktionsomkostningerne fuldt ud, og der blev ved med at være tab i undersøgelsesperioden.

(32) Med hensyn til det argument, der blev fremsat om lønninger, kan det bemærkes, at selv om antallet af ansatte hos Sorochimie faldt i løbet af undersøgelsesperioden, steg de gennemsnitlige lønomkostninger pr. ansat. Det skyldes den kendsgerning, at der var en ændring i sammensætningen af ansatte i perioden og også almindelig løninflation. Med hensyn til Quimigal skal det bemærkes, at i basisåret for indekstallet (1998) fremstillede selskabet ikke sulfanilsyre. Da det begyndte produktionen i 1999, var de ansatte beskæftiget på fuld tid med denne aktivitet, og der blev arbejdet en ekstra dag fra 2000 og frem. Ingen af selskaberne anførte, at lønningerne for dem, der var beskæftiget med sulfanilsyreaktiviteter, var blevet påvirket af den pågældende import. Derfor blev lønningerne ikke betragtet som en skadesindikator.

(33) I lyset af ovenstående bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater, ifølge hvilke EF-erhvervsgrenen havde lidt væsentlig skade, jf. artikel 3 i grundforordningen, som det fremgår af betragtning 57 til 76 i den midlertidige forordning.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Generelle bemærkninger til Kommissionens konklusioner om årsagssammenhæng

(34) Nogle af de interesserede parter hævdede, at EF-erhvervsgrenen selv var delvis ansvarlig for den skade, den havde lidt. Flere af parterne satte spørgsmålstegn ved ledelseskvaliteten i Sorochimie og dets produkt- og kundeservice og fremhævede, at det selv havde importeret sulfanilsyre i undersøgelsesperioden. En af parterne påstod også, at den skade, som Sorochimie havde lidt,

▼B

burde tillægges de andre erhvervsaktiviteter (lim) i selskabet, hvor der havde været store vanskeligheder i undersøgelsesperioden. Med hensyn til situationen for Quimigal, det andet selskab, der tilhørte EF-erhvervsgrenen, blev det hævdet, at dets beslutning om at komme ind på markedet med en lavprisstrategi i opstartsfasen også havde bidraget til den påståede skade. Endelig blev det også hævdet, at EF-erhvervsgrenen skulle opfylde strenge miljøkrav og havde højere arbejds- og transportomkostninger end eksporterende producenter i Indien, hvilket indebar, at import med oprindelse i dette land havde en konkurrencemæssig fordel og ikke fandt sted til skadevoldende priser.

(35) Undersøgelsen viste, at Sorochimie på trods af sine finansielle vanskeligheder som følge af de ekstremt lave priser på markedet var i stand til at få nye kunder i undersøgelsesperioden og til at tilpasse sine varer efter deres behov. Selskabet var nødt til at købe en vis mængde af den pågældende vare i undersøgelsesperioden for at imødekomme kundernes krav, og samtidig skulle dets produktionsudstyr gennemgå omfattende reparationer. Sorochimie kan således ikke anses for selv at have bidraget til skaden. Tilsvarende mindes der om, at eventuelle særlige omkostninger i forbindelse med selskabets vanskeligheder med limfremstillingen ikke var medtaget i denne undersøgelse, eftersom de ikke havde noget med den pågældende vare at gøre, og de er derfor ikke afspejlet i de skadesindikatorer, der er beskrevet i den midlertidige forordning.

(36) Det var anført i bemærkning 85 i den midlertidige forordning, at Quimigals beslutning om at komme ind på markedet blev truffet på et tidspunkt, hvor priserne på sulfanilsyre på Fællesskabets marked var højere. Quimigal var i stand til selv at etablere sig på markedet på et tidspunkt, hvor der både var en stigende efterspørgsel i Fællesskabet og ændring i antallet af leverandører af sulfanilsyre såvel inden for som uden for Fællesskabet. Det var også anført, at selskabet var nødt til at tilbyde priser svarende til dem på dumpingimporten for at kunne etablere sig på markedet og vinde markedsandele i 1999 og 2000, i og med at dets relativt lille størrelse betød, at det var pristager snarere end prissætter. Ikke desto mindre faldt dets markedsandel lidt i undersøgelsesperioden, hvor importmængden fra de pågældende lande steg. Der er derfor ikke fundet tegn på, at forværringen af situationen for EF-erhvervsgrenen skyldes urimelig konkurrence inden for EF-erhvervsgrenen.

(37) Hvad angår de påståede højere omkostninger, som EF-erhvervsgrenen måtte pådrage sig for at opfylde miljøkrav og andet, skal det erindres, at der ved fastsættelsen af den normale værdi var taget hensyn til konkurrencefordelen ved den pågældende import. De foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende årsagssammenhæng i betragtning 88 og 89 i den midlertidige forordning bekræftes derfor.

H. **FÆLLESSKABETS INTERESSER**

(38) Efter offentliggørelsen af den midlertidige forordning spurgte en af de interesserede parter, hvordan Kommissionen kunne fastslå, at EF-erhvervsgrenen var levedygtig og konkurrencedygtig, når Sorochimie var under betalingsstandsning. Der mindes om, at Sorochimie var nødt til at søge beskyttelse mod sine kreditorer efter visse vanskeligheder inden for limvirksomheden og anden form for pres inden for dets sulfanilsyreaktiviteter. Handelsretten i Charleville Mézières har udpeget en administrator, der skal føre tilsyn med selskabets handelsaktiviteter, og har givet en tidsfrist, inden for hvilken der skal udarbejdes en omstruktureringsplan. Denne tidsfrist blev for nylig forlænget indtil den 31. januar 2003. Medmindre der opstår andre uforudsete begivenheder, skulle selskabet kunne fortsætte i den nærmeste fremtid og derfor være i stand til at drage fordel af, at der indføres endelige foranstaltninger. Følgelig bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater, ifølge hvilke det er i EF-erhvervsgrenens interesse, at

▼B

der indføres foranstaltninger, jf. betragtning 100 i den midlertidige forordning.

(39) En række interesserede parter hævdede, at Kommissionen ikke havde foretaget en objektiv vurdering af brugernes situation, eftersom der ikke er taget hensyn til eventuelle stigninger i EF-erhvervsgrenens priser, hvilket sandsynligvis vil finde sted efter indførelsen af foranstaltninger. Det hævdedes også, at foranstaltningerne var imod Fællesskabets interesser, eftersom produktionskapaciteten i EF-erhvervsgrenen var utilstrækkelig til at kunne imødekomme efterspørgslen i Fællesskabet, og at der ville kunne opstå en duopolistisk situation med to EF-producenter, hvis markedet blev lukket for import fra Indien og Kina.

(40) Hvad angår påstanden om, at Kommissionen ikke havde taget hensyn til de forskellige interesser på en objektiv måde, da den besluttede at indføre foranstaltninger, henvises der til, at Kommissionen under den foreløbige undersøgelse foretog en gennemgående analyse af hver af de vigtigste brugersektorer (optiske blegemidler, betontilsætningsstoffer og farvestoffer). I denne analyse indgik der en vurdering af, hvordan foranstaltningerne ville indvirke på omkostningerne, ud fra at priserne på den pågældende import ville stige som følge af de foreslåede foranstaltninger. Samtidig var der ved denne beregning taget behørigt hensyn til en maksimal mulig stigning på 10 % i prisen på den sulfanilsyre, som solgtes af EF-erhvervsgrenen, hvilket var baseret på, at dens pris ville stige til et niveau svarende til prisen på den pågældende import efter indførelsen af foranstaltninger, og at den allerede i undersøgelsesperioden arbejdede med en temmelig høj kapacitetsudnyttelsesgrad. Der blev ikke indgivet nye oplysninger af interesserede parter, som ville kunne ændre de foreløbige undersøgelsesresultater vedrørende en mulig stigning i fremstillingsomkostningerne for de forskellige brugerindustrier.

(41) Hvad angår leverance- og konkurrencesituationen på markedet i Fællesskabet skal det bemærkes, at den nuværende produktionskapacitet hos EF-erhvervsgrenen ville kunne tilfredsstille omkring 50 % af efterspørgslen i Fællesskabet. Under alle omstændigheder er hensigten med foranstaltningerne ikke at lukke markedet for import fra de pågældende lande, men at sikre, at den ikke foregår til dumpingpriser og skadevoldende priser. Det forventes derfor, at der fortsat vil være en import fra tredjelande, herunder Indien og Kina, på markedet. Samtidig skal det med foranstaltningerne sikres, at der fortsat fremstilles sulfanilsyre i Fællesskabet, således at brugerne får et større valg, og der er mere konkurrence mellem leverandørerne. Det skal også understreges, at EF-erhvervsgrenen har planer om at øge sit output ved at investere i nye produktionsanlæg, hvis kapitaludgifterne kan retfærdiggøres. For at dette kan ske, må de skadelige virkninger af dumpingimporten fjernes.

(42) I lyset af ovenstående bekræftes de foreløbige undersøgelsesresultater, i følge hvilke indførelsen af foranstaltninger ikke er i modstrid med Fællesskabets interesser, jf. betragtning 130 i den midlertidige forordning.

I. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

(43) Den metodik, der blev benyttet til at fastslå skadesmargenen, jf. betragtning 131 til 133 i den midlertidige forordning, bekræftes herved.

2. Endelige foranstaltninger

(44) Da dumpingmargenen for både Indien og Kina konstateredes at være lavere end skadestærsklen, bør den endelige told svare til

▼B

de fastsatte dumpingmargener, jf. artikel 9, stk. 4, i grundforordningen.

(45) For så vidt angår den sideløbende antisubsidieprocedure for Indiens vedkommende må ingen vare imidlertid pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, der er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering, jf. artikel 24, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 ([1]) (»antisubsidiegrundforordningen«) og artikel 14, stk. 1, i grundforordningen. Det er derfor nødvendigt at fastlægge, om og i hvilket omfang subsidiebeløb og dumpingmargener kan tilskrives samme situation.

(46) For så vidt angår Indien blev der i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i antisubsidiegrundforordningen foreslået en endelig udligningstold svarende til subsidiebeløbet, der fandtes at være lavere end skadesmargenen. Nogle af de undersøgte subsidieordninger, der blev anset for at være udligningsberettigede i Indien, var eksportsubsidier, jf. artikel 3, stk. 4, litra a), i antisubsidiegrundforordningen. Disse subsidier kunne således kun påvirke den indiske eksporterende producents eksportpris og dermed medføre en højere dumpingmargen. Den dumpingmargen, der endeligt er fastsat for den eneste samarbejdsvillige indiske producent, kan med andre ord delvis tilskrives eksportsubsidier. Under disse omstændigheder anses det ikke for rimeligt både at indføre udligningstold og antidumpingtold af et omfang, der fuldt ud modsvarer det pågældende eksportsubsidiebeløb og den endeligt fastsatte dumpingmargen. Den endelige antidumpingtold bør derfor justeres, således at den afspejler den faktiske dumpingmargen, der foreligger efter indførelsen af den endelige udligningstold, som udligner virkningerne af eksportsubsidierne. Den endelige antidumpingtold for Indien er således blevet fastsat på samme niveau som dumpingmargenen (24,6 %) minus udligningstolden for eksportsubsidierne (6,3 %).

(47) Den indiske regering og den indiske eksporterende producent var imod denne fremgangsmåde og hævdede, at den endelige antidumpingtold burde reduceres med al den konstaterede subsidiering (7,1 %) og ikke kun med eksportsubsidierne. De anførte, at i praksis kan enhver fortjeneste anvendes til at krydssubsidiere ethvert aktivitetsområde, som eksportøren måtte vælge, hvilket betyder, at hvis subsidiet ikke anvendes til at sænke eksportpriserne, bør det ikke udlignes. Hvis derimod subsidiet anvendes til at sænke hjemmemarkedspriserne, er det kun den del af subsidiet, der gør det muligt at praktisere illoyale eksportpriser, som bør udlignes.

(48) I den forbindelse bemærkes det, at subsidier, som ikke er betinget af eksportresultater (»hjemmemarkedssubsidier«), anses for at påvirke såvel eksportprisen som den normale værdi for den indiske eksporterende producent, hvilket betyder, at de har en neutral indvirkning på dumpingmargenen. Det konkluderes derfor, at hjemmemarkedssubsidiebeløbet og dumpingmargenerne ikke kan tilskrives samme situation, og at det følgelig ikke er berettiget med tilpasning af dumpingtolden på grund af en sådan subsidiering.

(49) For Kinas vedkommende blev satsen for antidumpingtolden sat til samme niveau som dumpingmargenen.

3. **Endelig opkrævning af midlertidig told**

(50) På grund af størrelsen af den dumping, der konstateredes for de eksporterende producenter, og den skade, der er forvoldt EF-erhvervsgrenen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves med et beløb svarende til den endelige told.

([1]) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1.

▼B

J. **TILSAGN**

(51) Det eneste samarbejdsvillige selskab i Kina, Mancheng Gold Star Chemical Industry Co., Ltd of Baoding (»Mancheng«), har sammen med det statskontrollerede handelsselskab, Sinochem Hebei Import & Export Corporation foreslået et samlet tilsagn. Det skal dog erindres, at Mancheng var en af de producenter, som ikke opfyldte kravene til at kunne få individuel behandling, fordi selskabet ikke havde nogen eksportlicens, og hele dets eksport foregik gennem det såkaldte statskontrollerede handelsselskab. Som følge af den meget lille samarbejdsvilje fra eksporterende producenter i Kina kan Kommissionen desuden ikke gå ind på et tilsagn fra et handelsselskab på grund af den høje risiko, der er for omgåelse af et sådant tilsagn. De berørte kinesiske parter er blevet underrettet herom.

(52) Efter indførelsen af de midlertidige foranstaltninger afgav den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent i Indien et pristilsagn i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i grundforordningen. Selskabet indvilgede derved i at sælge den pågældende vare til eller over en pris, der ville fjerne de skadelige virkninger af dumping. Selskabet vil også give Kommissionen regelmæssige og detaljerede oplysninger om sin eksport til Fællesskabet, således at Kommissionen kan overvåge tilsagnet effektivt. Den eksporterende producent har desuden en sådan salgsstruktur, at Kommissionen finder, at risikoen for omgåelse af tilsagnet er begrænset.

(53) I lyset heraf blev pristilsagnet accepteret af Kommissionen i afgørelse 2002/611/EF ([1]).

(54) For at sikre en effektiv gennemførelse og overvågning af det afgivne tilsagn er fritagelsen for antidumpingtolden, når der fremlægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder, betinget af, at der fremlægges en handelsfaktura, som indeholder de oplysninger, der er anført i bilaget til denne forordning, og som er nødvendige for, at toldmyndighederne kan fastslå, at leverancerne svarer til handelsdokumenterne i de fornødne detaljer. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, eller hvis den ikke svarer til den pågældende vare, der frembydes for toldmyndighederne, skal antidumpingtolden i stedet for betales med den relevante sats.

(55) Det skal bemærkes, at hvis tilsagnet brydes, trækkes tilbage eller formodes brudt, kan der indføres antidumpingtold, jf. artikel 8, stk. 9 og 10, i grundforordningen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af sulfanilsyre henhørende under KN-kode ex 2921 42 10 (Taric-kode 2921 42 10 60) med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indien.

▼M1

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit fællesskabets grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 anførte vare:

Land	Endelig told (%)
Folkerepublikken Kina	33,7
Indien	18,3

([1]) Se side 36 i denne Tidende.

▼M2

▼M3

3. Uanset bestemmelserne i stk. 1 finder den endelige told ikke anvendelse på import, der er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 2.

▼B

4. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

▼M2

▼M3

Artikel 2

1. Importerede varer, der er angivet til fri omsætning og faktureret af selskaber, som Kommissionen har godtaget tilsagn fra, og hvis navne er opført i Kommissionens afgørelse 2006/37/EF [1], som undertiden ændres, fritages for den ved artikel 1 indførte told, forudsat at:

— varerne er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af nævnte selskaber til den første uafhængige kunde i Fællesskabet

— sådanne importerede varer er ledsaget af en gyldig tilsagnsfaktura. En tilsagnsfaktura er en handelsfaktura, som indeholder mindst de oplysninger og den erklæring, der er angivet i bilaget, og

— de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtigt til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen.

2. Der opstår toldskyld på tidspunktet for antagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning, hvis det i forbindelse med de varer, der er beskrevet i artikel 1 og fritaget for tolden på de betingelser, der er angivet i stk. 1, fastslås, at en eller flere af de pågældende betingelser ikke er opfyldt. Betingelsen i stk. 1, andet led, anses for ikke at være opfyldt, hvis det konstateres, at tilsagnsfakturaen ikke svarer til bestemmelserne i bilaget, eller det konstateres, at den ikke er autentisk, eller såfremt Kommissionen har trukket sin godtagelse af tilsagnet tilbage i medfør af artikel 8, stk. 9, i forordning (EF) nr. 384/96 eller artikel 13, stk. 9, i antisubsidiegrundforordningen i en forordning eller afgørelse, som henviser til en særlig transaktion og erklærer, at den pågældende tilsagnsfaktura er ugyldig.

3. Importørerne skal som en normal handelsrisiko acceptere, at en parts manglende opfyldelse af en eller flere af de betingelser, der er angivet i stk. 1 og yderligere defineret i stk. 2, kan give anledning til, at der opstår toldskyld i henhold til artikel 201 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks [2]. Den opståede toldskyld skal inddrives, når Kommissionen har trukket sin godtagelse af tilsagnet tilbage.

4. Teksten i bilaget til denne forordning tilføjes til både forordning (EF) nr. 1338/2002 og forordning (EF) nr. 1339/2002.

▼B

Artikel 3

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold i henhold til forordning (EF) nr. 575/2002, opkræves endeligt med et beløb svarende til den endelige told på importen af sulfanilsyre med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Indien som defineret i forordningen.

Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

---

[1] Se side 52 i denne EUT.

[2] EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 (EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13).

▼B

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼M2

▼**M3**

BILAG

Følgende oplysninger skal fremgå af den handelsfaktura, som ledsager selskabets salg til Fællesskabet af sulfanilsyre, der er omfattet af et tilsagn:

1. Overskriften »HANDELSFAKTURA, SOM LEDSAGER VARER OMFATTET AF ET TILSAGN«.
2. Navnet på det selskab, der er anført i artikel 1 i Kommissionens afgørelse 2006/37/EF om godtagelse af tilsagnet, og som udsteder handelsfakturaen.
3. Handelsfakturaens nummer.
4. Handelsfakturaens udstedelsesdato.
5. Den Taric-tillægskode, under hvilken de af fakturaen omfattede varer skal fortoldes ved Fællesskabets grænse.
6. En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:
   — det varekodenummer, der blev anvendt i forbindelse med undersøgelsen og tilsagnet (f.eks. »PA99«, »PS85« eller »TA98«)
   — de tekniske/fysiske specifikationer for varekodenummeret, dvs. for »PA99« og »PS85« hvidt fritflydende pulver, og for »TA98« gråt fritflydende pulver
   — selskabets eventuelle varekodenummer
   — KN-kode
   — mængde (i tons).
7. En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:
   — pris pr. ton
   — betalingsbetingelser
   — leveringsbetingelser
   — samlede rabatter og afslag.
8. Navnet på det selskab, der handler som importør i Fællesskabet, og til hvilket selskabet direkte har udstedt den handelsfaktura, der ledsager de varer, der er omfattet af et tilsagn.
9. Navnet på den ansatte i selskabet, der har udstedt fakturaen, og følgende underskrevne erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til betingelserne i det tilsagn, der er afgivet af [SELSKAB], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved afgørelse 2006/37/EF. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«.